

sikker paa, at den virkelig i alle sine forskellige Underparagraffer fik alle de Tilfælde med, som man vilde have med, og ikke fik nogle Tilfælde med, som man vilde udelade. Men derved er der kun det at gøre, at de Tvivlsspørgsmaal, der maatte opstaa, maa, naar den Tid kommer, afgøres af Retten, eventuelt under Kære til Landsret eller Højesteret. Selve Udtryk-kene i Ændringsforslagene, mener jeg, give ikke Anledning til Tvivl. Tvivlen kan kun opstaa ved Spørgsmaalet om, hvorvidt det i hvert Tilfælde foreliggende faktiske falder ind under disse Udtryk eller ikke.

Ændringsforslaget under Nr. 10 kan jeg tiltræde og ligeledes Ændringsforslagene under Nr. 11 og 12. — Ændringsforslaget under Nr. 13 er stillet af mig blot for at undgaa en stadig Oplæsning af Protokollen ogsaa i det Tilfælde, hvor det maaske kunde anses for unødvendigt. Ændringsforslaget under Nr. 14 kan jeg tiltræde. Jeg kommer derefter til Spørgsmaalet om Eden. Om dette maa jeg sige, at jeg er lidt i Uoverensstemmelse med Udvalgets Begrundelse af disse Edsregler, thi jeg ser egentlig i Edsforslaget, saaledes som det nu er affattet, noget i sig selv fortrinligt under Hensyn til hele den vanskelige og modstridende Situation, vi vare komne ind i ved 2den Behandling. Jeg er meget glad over, at vi ere naaede dertil, og jeg kan saa meget desbedre sige, at jeg anser dette Forslag for i sig selv fortrinligt, som den Vej, hvorigennem vi ere komne ud over Spørgsmaalet, i det væsentlige skyldes en Tanke, der er fremsat af et Medlem af Udvalget og altsaa ikke skyldes mig. Jeg tror ikke, jeg med Hensyn til alle de forskellige Forslag, jeg har stillet vedrørende Edsreglerne, behøver at give nogen nærmere Motivering, jeg tror, de i det hele motivere sig selv ved deres Indhold. — Ændringsforslag Nr. 16, vedrørende Forligskommissærer, er kun en ganske naturlig Rettelse. Det samme gælder med Hensyn til Nr. 17. — Ændringsforslag Nr. 22 vil jeg kunne tiltræde. — Ændringsforslagene Nr. 24 og 34 danne et ganske karakteristisk Bevis for Rigtigheden af, hvad jeg før udtalte om Beskaffenheden af det Samarbejde, der har fundet Sted mellem Udvalget og mig. Nr. 24 angives her at være stillet af Udvalget og tiltraadt af Justitsministeren, og Ændringsforslaget Nr. 34 angives at være stillet af Justitsministeren, tiltraadt af Udvalget. Det virkelige Forhold med Hensyn til begge er, at jeg har gjort Udvalget opmærksomt paa

Nødvendigheden af begge Ændringsforslagene, og at Udvalget saa har stillet Ændringsforslagene op, men det intime Samarbejde har givet sig det Udslag, at det her er betegnet i det ene Tilfælde paa en Maade, i det andet paa en anden, noget, jeg selvfølgelig ikke har noget som helst imod, idet jeg saa blot haaber, at de ærede Ordførere om de to Forslag i Erklæringen, hvor der staar, at de ere stillede „af samme“, ville erklære, at dette „samme“ betyder: „Justitsministeren, tiltraadt af Udvalget“. — Nr. 26 er stillet af mig i Henhold til en Udtalelse, falden ved 2den Behandling. — Nr. 27 og 28 tiltræder jeg, Nr. 29 ligeledes. — Ændringsforslaget Nr. 30 er stillet af mig og vedrører de politiske Lovovertrædelser. Den foreslaaede Regel gaar ud paa, at naar en Straffesag, der er civilt Søgmaal underkastet, vedrører en politisk Lovovertrædelse, skal Tiltalen for Landsret, altsaa for Nævninger, finde Sted efter Regler, der svare til de i Lovforslaget indeholdte Regler om det Tilfælde, at en privat Person for egen Regning forfølger en Straffesag. Dernæst findes der en Angivelse af de vigtigste af de Tilfælde, der maa anses for at være politiske Lovovertrædelser. Det er der foreslaaet, at som saadanne skulle under alle Omstændigheder anses dels „Overtrædelser af de Lovbestemmelser, der værne Statsforfatningen, Statens Sikkerhed, Selvstændighed, Ukrænkelighed og Udelelighed og de lovgivende Forsamlings fri Virksomhed,“ dels „Overtrædelser af andre Lovbestemmelser, naar den sigtede maa antages ved den paatalte Handling at have tilsigtet et politisk Maal“. — Nr. 31 er kun en Rettelse. Nr. 32 staar i Forbindelse med Nr. 30 for at sikre en let Adgang til, at private Sager, der angaa politiske Lovovertrædelser, kunne komme ind for det rette Forum. — Nr. 33 angaar igen Eden. Ændringsforslaget til § 954, som ikke har noget Nr., kan jeg naturligvis tiltræde; ligeledes Nr. 36 og 37.

Endnu skal jeg sige, at den Udtalelse, der findes i Erklæringen, vedrørende Beskikkelse af Sagførere til offentlige og beneficerede Sager, har i høj Grad glædet mig. Forholdet er nu det, at man vel ikke ved slige Beskikkelser er bunden ved Ancienneteten, og jeg har heller ikke i de Tilfælde, der ere faldne for i min Virksomhed, følt mig ubetinget bunden ved Ancienneteten; men paa den anden Side kan det jo ikke være anderledes end, at man alligevel trykker sig noget ved at gaa bort fra en saadan gammel og tilvant